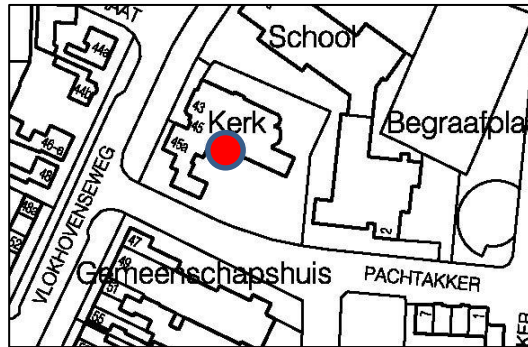

Gemeentelijk monument

Vlokhovenseweg 43, 45, 45a

Datum van aanwijzing: 3-2-2009

Redengevende omschrijving

Beschrijving

RK-kerk Onze Lieve-Vrouw van Lourdes en pastorie, 1920-1925

De wijk Vlokhoven bestond vroeger uit de gehuchten Voor-Vlokhoven en Achter-Vlokhoven en was tot 1920 onderdeel van de gemeente Woensel. Voor-Vlokhoven was gecentreerd rond de huidige Vlokhovenseweg. Achter-Vlokhoven lag op de plek waar tegenwoordig het oostelijke deel van De Tempel ligt en het westelijke deel van Vaartbroek. De Woenselsestraat liep in het begin van de 20e eeuw vanaf de Frankrijkstraat door tot aan de kruising met de Anna Mariaweg in Vlokhoven (tegenwoordig de huidige ingang van de Baltiesakker). Pas ná deze kruising had de straat de naam Vlokhovenseweg. Sinds 1977 werd ook het stuk Woenselsestraat tussen de Maarschalk Montgomerylaan en de huidige Brussellaan met Vlokhovenseweg aangeduid.

Al sinds 1910 pleitte de Vlokhovense en Eckartse geloofsgemeenschap voor een eigen kerk. In 1919 werd de parochie Onze Lieve-Vrouw van Lourdes gesticht. De financiële middelen voor de bouw van de kerk kwamen van de vader van bouwpastoor G.M. Habraken en van jonkheer Smits van Oyen van Eckart. In oktober 1919 werd begonnen met de bouw van de kerk. Architect van de kerk was Wolter te Riele (1867-1937) uit Deventer en de aannemer was A. Bogers. In 1920 kwam de bouw van de kerk gereed. De toren, die op de bouwtekeningen stond ingetekend, werd -wellicht uit financiële overwegingen- niet gebouwd. Op 27 december 1920 werd de nieuwe kerk ingezegend.

Ook in 1920 (mogelijk enige jaren later) werd een sacristie gebouwd aan de achterzijde van de kerk.

Onze Lieve-Vrouw van Lourdeskerk

De nieuwe neogotische kerk bestond uit een middenschip met twee traveeën en twee zijbeuken met vier traveeën, evenwijdig aan het middenschip. Aan de zuidoostzijde werden een apsis en twee apsiolen gebouwd. Boven de top van de gevel tussen het middenschip en de apsis was een gemetselde open opbouw geplaatst waarin ruimte was voor een angelusklokje. Een klokkentoren was immers (nog) niet gebouwd.

In de gevels van de kerk bevonden zich steunberen en neogotische spitsboogvensters met kleine roedeverdeling. De gevels zijn gemetseld in een kruisverband.

In 1932 kwam de uitbreiding van de kerk gereed en op 11 september 1933 werd de kerk in haar definitieve vorm geconsacreerd.

Interieur

Uit het atelier van de Eindhovense beeldensnijder Jan Custers aan de Geldropseweg kwam het hoofdaltaar. De glazeniers Charles Eyck en Joep Nicolas vervaardigden de gekleurde glas-in-

Gemeentelijk monument

loodvensters.

Een inzameling leverde binnen korte tijd het geld op voor de aanschaf van drie klokken. In 1935 werden de klokken gegoten en het duurde tot 1938 voordat de eerste 'bronzen' geluiden te horen waren. Gedurende de Tweede Wereldoorlog zijn de klokken gevorderd en na deze periode is de kleinste klok, de H. Franciscus, teruggevonden. Opnieuw werd een inzameling gehouden, met als resultaat de aankoop van een nieuwe grote klok, die de naam Maria kreeg. Sinds 1950 is de "Maria" naast de kleine "Franciscus" te horen.

Pastorie en aanbouw

Rond 1925 werd naast de kerk ook een pastorie gebouwd. Die stond toen nog een stuk vóór de kerk. Er werd al rekening gehouden met een toekomstige toren. De pastorie is een tweelaags gebouw met een zadeldak, met een eenlaagse aanbouw waarin oorspronkelijk een entree met portaal en een keuken was opgenomen. In 1923 werd hieraan een eenlaagse bijkeuken met washuis gebouwd. In de voorgevel bevindt zich een nis met een beeld van Maria met kind. Het interieur van de pastorie is stijlvol aangekleed. Opvallend zijn de schouwen, gemetseld van rode strengpersbakstenen, met een zwarte marmeren plaat. Binnendeuren en ramen zijn bijna allemaal voorzien van glas-in-loodramen en de deur- en raamkozijnen hebben rijk gedetailleerde omlijstingen.

In 1931 werd begonnen met de uitbreiding van de kerk onder architectuur van Hendrik Willem Valk (1886-1973) uit 's-Hertogenbosch. Het middenschip werd uitgebreid met een derde travee. De evenwijdig gelegen zijbeuken kregen vier nieuwe traveeën. Aan de straat werd een rechthoekige toren gebouwd met twee tuitgevels en een vrij steil zadeldak.

De toren werd gebouwd in de typische bouwstijl van het Traditionalisme (Delftse School). Het metselverband is, evenals de bouw uit 1920 uitgevoerd in kruisverband. Tegen de zuidwestzijde van de toren werd een smalle ronde traptoren gebouwd.

Bronnen en aanvullende informatie:

Gemeente Eindhoven, bouwvergunningenarchief

Martin H.G. Op den Buijs, Stadgenoten, Groot Woensels Memoriaal, deel 2 Eindhoven 1998